

CENACOLE DE RUGĂCIUNE

pentru a invoca
pentru a invoca
reconcilierea

NR. 11

noiembrie

Surorile lui Isus Răscumpărătorul,
Onești - Slănic Moldova

„CRED CA ADORAȚIA

ESTE OPERA CEA MAI

FOLOSITOARE ÎN LUME”

În epoca noastră caracterizată de viteză și de eficiență, de o activitate frenetică în care omul aleargă în urma timpului și este continuu depășit de evenimentele și de schimbările rapide, poate să pară anacronism să vorbești despre simțul transcendenței, al contemplației și al adorației. Totuși de acestea omul are mai multă nevoie, este o necesitate urgentă pe care din păcate deseori caută să o satisfacă cu experiențe devastatoare.

Dar Biserica nu renunță să vorbească de Isus Cristos singurul Răscumpărător care a asigurat prezența Sa în toate zilele până la sfârșitul lumii. El se face prezent mai ales în sacramentul altarului, sub semnul pâinii și al vinului consacrate și, conștientă de a avea în Euharistie comoara sa inestimabilă, Biserica nu va putea niciodată să renunțe la a o înconjura cu devoțiunea care îi este datorată, adică adorația.

Este o valoare specifică Familiei noastre Religioase încă de la originile sale. Fondatoarea Victorine Le Dieu, o trăia cu intensitate și îndemna să fie primul scop pentru toți aceia care aveau la spiritualitatea sa.

Pe urmele sale să intensificăm rugăciunea noastră de adorație în fața Celui care este Domnul timpului și al istoriei și care a implantat cortul său în mijlocul oamenilor pentru a-i educa să stea cu Dumnezeu. Credința care în mulți pare să nu mai aibă consistență sau incizie asupra vieții, este totuși un foc care ținut aprins în inima câtorva, poate încă să aprindă întreaga lume.

"OSPĂȚUL DE NUNTĂ E PREGĂTIT..."

EXPUNEREA SF. SACRAMENT

- ◆ Cântec

RUGĂCIUNE DE INTRODUCERE

Bucurați-vă, dreptilor, în Domnul; cei fără de prihană se cuvine să-i înalțe cântare de laudă. Lăudați-l pe Domnul cu harpa; cântați-i cu alăuta cu zece coarde. Cântați-i o cântare nouă, cântați cu măiestrie și cu strigăte de veselie. Căci drept este cuvântul Domnului și toate lucrările sale sunt vrednice de crezare.

El iubește dreptatea și adevărul, pământul este plin de bunătatea Domnului. Prin cuvântul Domnului au fost făcute cerurile și prin suflarea gurii lui toate oștirile sale.

El ține ca într-un burduf de apele mării și pune în vistierii abisurile. Să se teamă de Domnul tot pământul, în fața lui să tremure toți locuitorii lumii. Căci el a spus și toate s-au făcut, el a poruncit și toate au fost create.

Domnul destramă planurile națiunilor, el zădărnicește hotărârile popoarelor; dar planul Domnului rămâne în veci și gândurile inimii sale din neam în neam. Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul, poporul pe care el și l-a ales ca moștenire.

Domnul privește din ceruri, el îi vede pe toți fiii oamenilor. Din locuința lui sfântă, îi cercetează pe toți locuitorii pământului. El singur a plăsmuit inimile lor și le cunoaște toate faptele.

Regele nu se salvează prin mulțimea armatei, nici cel viteaz nu scapă prin marea lui putere. Nu ajunge calul pentru a da mântuire și cu toată puterea lui nu poate izbăvi.

Iată, ochii Domnului sunt îndreptați spre cei care se tem de el, spre cei care nădăjduiesc în mila lui, ca să scape de la moarte sufletele lor și să-i hrănească în timp de foamete. Sufletul nostru îl așteaptă pe Domnul; pentru că el este ajutorul și apărătorul nostru, pentru că în el se va bucura inima noastră și în numele lui cel sfânt ne-am pus nădejdea.

Fie, Doamne, mila ta asupra noastră, precum și speranța noastră este în tine.

- Cântec

Să stăm în prezența ta

---

1. Adorația euharistică nu este o evadare din realitatea vieții care ne înconjoară ci, înseamnă să dăm o semnificație a timpului care trece cu repeziciune, înseamnă să ascultăm, între atâtea zgomote, o voce, un cuvânt, o tăcere profundă: Dumnezeu

2. În această tăcere vocea lui Dumnezeu vorbește inimii noastre și retrezește în noi sentimente de pace, de iubire, de ordine și astfel Dumnezeu este unicul și pe primul loc.

1. A adora înseamnă să recuperezi acea inimă de copil care intră în dialog cu tot din jur, pentru că totul e viu și real... și în acest tot Cineva vorbește. Aici, în această aparentă singurătate sunt prezenți cei absenți, cei care se grăbesc, cei care au altceva de făcut, cei care nu știu, cei care nu au.

2. Îți dai seama de ceilalți, de cei pe care nu ai avut cum să-i vezi de aproape pentru că te grăbeai și nu te puteai interesa de ei.

„Mergeți, așadar, la intersecțiile drumurilor și oricâți veți găsi, chemați-i la nuntă”.

1. Îți dai seama că Euharistia pe care o adori este ospățul pregătit pentru cei de la ultima ora, pentru cei pe care Domnul, în marea sa Iubire, și i-a apropiat, pentru cei care au mereu mâinile goale, pentru cei care nu pot să spună decât: „Iată-mă, sunt aici.”

2. Euharistia pe care o adorăm este ospățul la care sunt invitați toți. Trebuie deci să ne obișnuim să vedem în Ostia consacrată chipul întregii omeniri mântuită de către Cristos Domnul.

1. Euharistia este Isus aici prezent, Isus care acum mă privește și mă iubește. Doamne, ne simțim oboșiți în a căuta certitudinile pe care nu le avem, în a căuta o iubire care pare imposibilă și de nepropus oamenilor timpului nostru.

2. Doamne, spală picioarele noastre bătătorite pe acele străzi absurde pe care le-am parcurs. Eliberează-ne de auto-suficiența inimii și a voinței, de la a pretinde că știm totul și facem totul, de lipsa de credință care face să se prăbușească orice speranță. Dăruiește-ne umilința de a primi de la Tine iubirea și simplitatea de a dărui această iubire pentru a fi un semn viu al prezenței tale în lume. Amin.

Din cartea Profetului Isaia

Si Domnul Sabaot va pregati în muntele acesta pentru toate popoarele un ospaț de cărnuri grase, un ospaț cu vinuri bune, cărnuri grase cu maduvă, vinuri bune, limpezite!
Si in muntele acesta El va da la o parte vălul care învaluie toate popoarele și perdeaua care acoperă toate neamurile. El va înlatura moartea pe vecie! Și Domnul Dumnezeu va șterge lacrimile de pe toate fețele și rușinea poporului Său o va îndeparta de pe pământ, caci Domnul a grăit! Și se va zice în ziua aceea: Iată Dumnezeul nostru in care nădăjduiam ca să fim mântuiți. Iată Domnul, in care am nădăjduit, să ne bucuram și să ne veselim de mântuirea Lui, 10. Că mâna Domnului se va odihni pe acest munte.

INVITAȚIE LA INTERIORIZARE:

Este cea mai frumoasă istorie din lume, istoria unui Dumnezeu atât de fericit încât vrea să împartă cu alții fericirea sa. Un Dumnezeu care trăiește din iubire: trei Persoane care își vor binele unul altuia, care își schimbă reciproc bucuria infinită, într-o totală transparență și împărtășire absolută. Într-o zi Dumnezeu decide să se căsătorească cu omenirea întregă pentru a o introduce în familia sa, în viața sa, in iubirea sa. Dar omenirea se dovedește a fi rebelă, învăluită de o neînțeleasă stupiditate, crede în mai mulți idoli, și este meschină.

Dar Dumnezeu este stabil în hotărâri, nu se oprește aici, nu renunță, continuă să aibă grijă de omenire: „Mergeți, așadar, la intersecțiile drumurilor...”. Invitația sa gratuită și generoasă, este pentru toți. Nimeni nu poate spune: eu nu am fost invitat, nu am primit darul credinței. Această șansă este dată tuturor și Dumnezeu oferă fiecăruia harul suficient și eficace pentru a se mântui. El doar nu forțează porțile libertății noastre, este discret și respectuos...

Dar cum va reuși Biserica, Mireasa lui Cristos, să prezinte oamenilor lumii noastre, a unei societăți post-creștină, invitația lui Dumnezeu Tatăl la nunta Fiului Său? Cum poate să așeze la masa acestui „ospaț cu vinuri bune, cărnuri grase, vinuri bune, limpezite”, o omenire in mod aparent fără poftă de mâncare? Această îndatorire a întregii Biserici – această nouă evanghelizare – trebuie să ocupe și să-i preocupe pe toți fiii noului popor al lui Dumnezeu. Este aici în joc viața, chiar viața întregii lumi. De aceea e important să ne rugăm:

*O, Dumnezeule, Domnul lumii și regele tuturor popoarelor,
Tu ai pregătit din veșnicie o sărbătoare pentru fii tăi
și vrei să ne aduni pe toți în jurul mesei tale
pentru a participa la însăși viața Ta.
Îți mulțumim pentru că ne-ai chemat în Biserica ta
prin mijlocirea lui Isus Fiul tău.
Duhul tău să ne facă mereu atenți și disponibili*

---

noastre cele mai urgente. Singuri nu vom putea face altceva decât să ne îndepărtăm de adevăratul sens al vieții și de ceea ce nici măcar nu îndrăznim să sperăm.

Fă, să fim Doamne, martori ai măreției acestei invitații pentru a-i implica în sărbătoare și pe cei care ne sunt aproape și pe cei care încă nu Te cunosc. Fă-ne, Doamne, să trecem pe la „intersecțiile drumurilor” vieții, mărturisind frumusețea și urgența invitației tale.

Știu că nu sunt demn, Doamne, de ospățul pe care l-ai pregătit: și cine poate spune că ar fi meritat un loc la masa ta. Știu că am fost adunat, ca și mulți alții, de la intersecțiile drumurilor: m-ai trimis să caut împreună cu mulțimea de săraci, de păcătoși și a celor marginalizați. Știu bine că nu mă prezint așa cum meriți înaintea feței tale: cu trecutul meu, cu urmele de neșters ale păcatelor mele și a infidelității mele, nu sunt sigur un invitat atrăgător.

Dar, Tu, îmi ceri doar să mă las transformat de Iubirea Ta, de milostivirea ta, și să mă îmbrac cu haina nupțială care mi-a fost pregătită. A o refuza înseamnă să nu arăt nici un respect pentru Tine, Dumnezeu meu, pentru invitația ta, pentru darul tău, pentru bunăvoința ta, pentru multele semne ale iubirii tale.

Fă, deci, să mă îmbrac cu această haină de sărbătoare, darul generozității tale, pentru a fi demn de bucuria pe care mi-ai pregătit-o. Amin.

CU VICTORINE SĂ ACLAMĂM

Lui Dumnezeu singur trebuie să-i dăm slavă, pe El singur trebuie să-l iubim, numai pentru El trebuie să ne jertfim, El singur ne dă mântuirea. El este începutul, el singur țelul suprem. El singur ne dă ziua pentru el singur faptele și iubirea.

Slavă numai lui Dumnezeu! Să-i fim recunoscători!

El este Tatăl nostru și cere toată iubirea noastră.

Slavă Tatălui, slavă fără încetare Fiului său unul născut și Duhului iubirii! Numele lor să fie de trei ori binecuvântat. Doamne vie împărăția ta! Ca eu să trăiesc pentru a te binecuvânta și să mă jertfesc în tine pentru veșnicie. Doamne vie împărăția ta!

SĂ NE RUGĂM ÎMPREUNĂ

„Nu voi m-ați ales pe mine, ci Eu v-am ales pe voi”. Nu suntem noi care îl căutăm pe Domnul, este Domnul care ne invită la ospățul împărăției sale și așteaptă de la noi un răspuns la gestul său de bunăvoință și de iubire. Noi suntem ca și invitații din întâmplare, cei găsiți pe la intersecțiile drumurilor, datorită bunătății Domnului. Să ne adresăm Lui cu încredere și să spunem:

Cristoase, viața noastră, mântuiește-ne!

- Isuse Cristoase, viața noastră, privește la Biserica ta. Lumineaz-o cu lumina Duhului Tău, pentru ca iubindu-te deasupra oricărui lucru, să fie un semn de speranță pentru omul în căutarea sensului propriei vieți, în căutarea unui gest de milostivire, a unui cuvânt de încurajare. Să ne rugăm.
- Isuse Cristoase, viața noastră, privește la popoarele care trăiesc în oarbă violență și în războaie. Lumina harului tău să dea putere inimii lor cu siguranța că Tu ești mereu cu noi și trezești în mintea întregii omeniri curajul de a lucra pentru pace și voința de a construi dreptatea. Să ne rugăm.
- Isuse Cristoase, viața noastră, privește la noi frații tăi: reîncălzește inima noastră și mărește puterea voinței noastre astfel încât, căutând lucrurile cerești, să știm să trăim milostivirea, reconcilierea, iertarea, acceptarea, slujirea generoasă, blândețea, dreptatea și toate acele comportamente concrete care manifestă că suntem creaturi noi regenerate de harul tău. Să ne rugăm.
- Isuse Cristoase, viața noastră, îndreaptă privirea ta de milostivire asupra tuturor acelor care refuză invitația ta: harul tău să pătrundă și să transforme inimile lor. Să ne rugăm
- Isuse Cristoase, viața noastră, privește cu infinită blândețe la frații și surorile care trăiesc în sărăcie, în boală, în singurătate și în marginalizare. Confortează-i și dăruiește-le să întâlnească în fiecare din noi un bun samaritean care, aplecându-se peste rănilor, să redea inimii lor rănite puterea speranței. Să ne rugăm.
- Isuse Cristoase, viața noastră, care ne chemi în slava Ta, fă-ne mereu gata să acceptăm invitațiile tale, întărește drumul nostru de credință și fă să fim adevărați mărturisitori ai Evangheliei tale, mereu bucuroși în speranță. Să ne rugăm

Rugăciune – prin mijlocirea Victorinei..

Preasfântă Treime, Atotputernicie infinită, Te ador,
Te iubesc și Te rog, dacă acest lucru este conform voinței Tale,
să glorifici pe slujitoarea Ta, Sora Victorine Le Dieu,
apostol înflăcărat al ispășirii și al reconcilierii.
Ea, atrasă de iubirea Ta infinită, dăruită nouă în Euharistie,
ți-a consacrat întreaga sa viață pentru a colabora cu Cristos,
„Unicul Răscumpărător” la opera mântuirii
și a-l readuce pe om în unitatea Sfintei Treimi.
Prin mijlocirea ei și pentru meritele sale,
Te implor, Dumnezeu meu,
să-mi acorzi harul pe care ți-l cer din toată inima.
fă ca fiecare om și toate popoarele să se deschidă la dialog și la reconciliere
și în lumea întreagă să domnească pacea.
Primește rugăciunea mea, Părinte, izvorul oricărei sfințenii,
prin Isus Cristos Răscumpărătorul nostru
care împreună cu Tine și cu Duhul Sfânt viețuiește și domnește
în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru

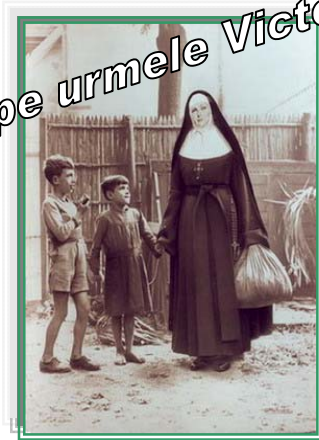
SĂ NE RUGĂM:

O Doamne, Tată și Creator, în numele lui Isus Cristos, fratele și Răscumpărătorul nostru, îți prezentăm cererile noastre fiind siguri că Tu ne vei asculta și vei trimite peste noi harul tău. Prin Cristos Domnul nostru. Amin.

- ◆ **Cântec pentru repunerea Sf. Sacrament.**
- ◆ **Cântec sau rugăciune la Sf. Fecioară Maria**

pe urmele Victorinei

În bicentenarul nașterii sale 1809 - 2009

Victorine Le Dieu

cine este ?

Victorine Le Dieu ; o viață al cărei mesaj a străbătut hotarele timpului și spațiului și care se distinge în angajarea concretă a tuturor acelor care l-au primit și care-l întrupează cu fidelitate

în existența cotidiană.

Dar... care este darul de har pe care Duhul l-a trezit în inima ei ?

Să parcurgem în fugă evenimentele mai semnificative ale existenței sale din care a izvorât acel ideal de viață ce a lăsat urme de neșters în istoria ei și a noastră.

Victorine se naște la Avranches, în Franța, la 22 mai 1809. este imediat după revoluția care a zguduit profund națiunea și a dus la consecințe inevitabile: indiferență religioasă, anticlericalism, societate dezorganizată, suflete tulburate, copii părăsiți, ură violentă, teroare, dispreț... o întreagă gamă de situații care o solicită direct și imediat.

Intr-o ascultare profundă de Acela care o cheamă, intuiește care trebuie să fie răspunsul său: să colaboreze cu Cristos la opera de răscumpărare.

În scrierile sale autobiografice notează. "Atracția spre retragerea absolută devenea tot mai puternică, dar, înțelegând și trebuința de a avea adevărați misionari în țările care se consideră civilizate, de a avea case pentru a primi sau ocroti, cel puțin pentru un timp, sărmane suflete decăzute, sau în pericol pe marea acestei lumi, în fața unor scandaluri mereu mai mari, am simțit nevoia unei imense ispășiri".

A ispăși, a împăca, a reface unitatea în iubire, a sluji cu suflet umil pe frați, în special pe cei loviți de păcat, de marginalizare, de sărăcie, a adora pe Cristos în Euharistie, devin marile valori pentru care își angajează întreaga ei existență.

Dificultăți de tot felul, neînțelegeri continue, așteptări îndelungi, răspunsuri dezamăgitoare, refuzuri inexplicabile întretes fără încetare drumul său, dar ea nu se descurajează. Poartă în inimă un mare ideal pentru care merită să se zbată, să învingă obstacolele, să riște, să-și dea viața.

"Iată slujitoarea Domnului. Fiat!" este refrenul obișnuit care bate ritmul drumului ei, bătaia inimii ei unde palpită puternic o singură dorință: "A lucra cu Isus Răscumpărătorul și Maica Reconciliatoare pentru mântuirea lumii".

Euharistia este centrul vieții sale, este punctul constant de referință ce dă sens idealului său, este sacramentul iubirii lui Dumnezeu care reface unitatea a tot ce este frânt, rănit, zdrobit... din celebrarea și adorarea acestui mister de iubire, Victorine își trage puterea pentru misiunea sa în Biserică și în lume.

"Isus este singurul și adevăratul răscumpărător". Prin El, cu El omenirea întreagă este readusă la Tatăl, în puterea Duhului Sfânt.

La 15 ianuarie 1863, Victorine obține o audiență particulară la Papa Pius al IX – lea, care aprobă nașterea unei noi familii religioase: Congregația Surorilor lui Isus Răscumpărătorul. Victorine își trăiește ultimii ani de viață la Roma, unde la 26 octombrie 1884 își încheie existența pământească spre a continua, așa cum ea însăși spunea, adorația perpetuă în cer.

Idealul Victorinei are orizonturi vaste: ea vrea ca la el să participe toți aceia care, în diferite stări de viață, sunt chemați de Duhul Sfânt să împărtășească acest dar în Biserică:

“Gândul meu și dorințele mele aparțin tuturor în toate locurile... este un har pe care Domnul îl acordă în aceste timpuri din urmă care au mai mult ca oricând nevoie de ispășire și răscumpărare”.